31994R3122

L 330/31 EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 21.12.1994.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 3122/94
(1994. gada 20. decembris),
ar ko nosaka kritērijus riska analīzei attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kas saņem kompensācijas

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1990. gada 12. februāra Regulu (EEK) Nr. 386/90 [1] par kontroli, ko veic tādu lauksaimniecības produktu eksporta laikā, kuri saņem kompensācijas vai citas naudas summas, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 163/94 [2], un jo īpaši tās 6. pantu,

tā kā minētās regulas 3. panta 2. punkta otrā daļa paredz, ka 5 % normu uz produkta nozari var aizstāt ar 5 % normu, kas ietver visas nozares, ja attiecīgā dalībvalsts piemēro tādu fiziski pārbaudāmo produktu atlases sistēmu, kas balstās uz riska analīzi, ar noteikumu, ka ir ievērots 2 % minimums; tā kā pārbaudes normu var pamatoti samazināt tiem produktiem, uz ko neattiecas II pielikums;

tā kā atlases kritēriji būtu jānosaka saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 386/90 6. pantā minēto kārtību;

tā kā kritēriji jāpieņem līdz 1995. gada 1. janvārim, jo Regulas (EEK) Nr. 386/90 3. panta 2. punkta jaunā versija paredz no tās dienas izmantot riska analīzi;

tā kā Komisijas stratēģiskajā krāpšanas novēršanas programmā ir uzsvērta plašāka riska analīzes lietošana, īpašu uzmanību pievēršot datu bāzu izmantošanai; tā kā minētajā programmā uzsvērta sadarbība starp Komisiju un dalībvalstīm, vienlaikus paredzot, ka šādai sadarbībai jānotiek pēc iespējas piesardzīgi;

tā kā šie pasākumi ir vajadzīgi un lietderīgi un būtu jāpiemēro visur vienādi;

tā kā šajā direktīvā paredzētie pasākumi atbilst attiecīgo pārvaldības komiteju atzinumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Riska analīzes mērķis ir radīt iespēju precīzi virzīt fiziskās pārbaudes uz tiem produktiem, personām, uzņēmumiem un nozarēm, kuras rada lielāko risku. Tāpēc tā nosaka šajā jomā sastopamos riska veidus un novērtē to līmeni, lai ļautu izvēlēties tās preces, kas fiziski jāpārbauda.

Ja dalībvalstis atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 386/90 3. panta 2. punktam lieto riska analīzi, tās var droši paļauties uz noteiktu skaitu turpmāk minēto kritēriju, izvēloties eksporta deklarācijas, kas attiecas uz tiem produktiem, kuri fiziski jāpārbauda:

1) attiecībā uz produktiem:

   — to izcelsmi,

   — to iedabu,

   — to īpašībām kompensācijas nomenklatūras nozīmē,

   — to vērtību,

   — to muitas statusu,

   — tarifa nobīdes risku,

   — kompensācijas likmi preču tehnisko īpašību un noformējuma nozīmē (tauki, ūdens, gaļa, pelnu saturs, iesaiņojums utt.),

   — to, ka šie produkti iegūst tiesības uz kompensācijām,

   — daudzumu,

   — iepriekšējo paraugu analīzi,

   — obligātu tarifu informāciju (BTI);

2) attiecībā uz tirdzniecību:

   — tās biežumu,

   — neparasta tirdzniecības veida rašanos un/vai jauna tirdzniecības veida attīstību,

   — tirdzniecības novirzes;

3) attiecībā uz kompensāciju nomenklatūru:

   — kompensācijas likmi,

   — nomenklatūras vienības, par kurām maksā lielāko daļu eksporta kompensāciju,

   — kompensācijas likmes nobīdes risku preču tehnisko īpašību un noformējuma nozīmē (tauki, ūdens, gaļa, pelnu saturs, iesaiņojums utt.);

(1) OV L 42, 16.2.1990., 6. lpp.
(2) OV L 24, 29.1.1994., 2. lpp.

4) attiecībā uz eksportētājiem:

— to reputāciju un uzticamību,

— to finansiālo stāvokli,

— jaunu eksportētāju rašanos,

— eksportu bez skaidri redzama ekonomiskā pamatojuma,

— agrākus incidentus, jo īpaši krāpšanas gadījumus;

5) attiecībā uz pārkāpumiem:

— tos, kuri dažās nozarēs atklāti vai izraisījuši aizdomas;

6) attiecībā uz lietoto muitas režīmu:

— parasto deklarēšanas procedūru,

— vienkāršoto deklarēšanas procedūru,

— importa deklarācijas pieņemšanu, piemērojot Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 ([1]) 790. un 791. pantu;

7) attiecībā uz noteikumiem eksporta kompensāciju piešķiršanai:

— priekšfinansēšanu (apstrādātiem vai neapstrādātiem produktiem),

— tiešo eksportu,

— pārtikas apgādi.

2. pants

Ja piemēro 1. pantā minētos kritērijus, kompetentās iestādes nodrošina dienesta noslēpumu ievērošanu un garantē visu personas datu konfidencialitāti, lai kādā formā šie dati būtu tām pieejami vai taptu zināmi. Tās jo īpaši nodrošina, ka uz šādiem datiem attiecas aizsardzība, ko līdzīgiem datiem piešķir saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem un atbilstīgiem Kopienas tiesību noteikumiem.

Šādus datus nedrīkst izmantot citādi kā vien šajā regulā paredzētajos nolūkos.

3. pants

1. Dalībvalstis un Komisija kopīgi novērtē šo kritēriju uzticamību un nozīmību, balstoties uz iegūto pieredzi, lai vajadzības gadījumā veiktu jebkurus nepieciešamos pielāgojumus sistēmā un atlases kritērijos, lai padarītu fiziskās pārbaudes efektīvākas un uzlabotu to virzīšanu.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus:

— veiktos pasākumus, to skaitā norādījumus valsts struktūrvienībām, lai piemērotu atlases sistēmu, pamatojoties uz riska analīzi, ņemot vērā 1. punktā minētos kritērijus,

— atsevišķus gadījumus, kas varētu interesēt citas dalībvalstis.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju par riska analīzi koordinē centrālā iestāde.

4. pants

Ja dalībvalsts piemēro atlases sistēmu, kas balstās uz riska analīzi, fizisko pārbaužu procentu, kuras veiktas produktiem, uz kuriem neattiecas II pielikums, neņem vērā, aprēķinot vispārējo 5 % normu visām nozarēm. Šādā gadījumā visiem produktiem, uz kuriem neattiecas II pielikums, piemērojams 2 % minimums.

5. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 1995. gada 1. janvāra attiecībā uz eksporta deklarācijām, ko pieņem, sākot ar šo dienu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1994. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

René STEICHEN

([1]) OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.